

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for efterladte efter Lærere og Lærerinder i den offentlige Folkeskole.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4385).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Nørgaard: I Slutningen af det gamle Aar blev der vedtaget et Lovforslag om et Fjerdingaars Efter-Indtægt for Tjenestemænds efterladte. Under Behandlingen af dette Lovforslag bebudede Undervisningsministeren, at der vilde komme et Lovforslag af lignende Art omfattende Lærere og Lærerinder i den offentlige Folkeskole. Det er dette Lovforslag, vi nu behandler, og jeg kan paa mit Partis Vegne give det Tilslutning. Det foreslaar, at Enker efter fast ansatte Lærere eller konstituerede Lærere eller pensionerede Lærere i den offentlige Folkeskole skal kunne faa Mandens Løn i de 3 første Maaneder efter hans Død, og den samme Ret skal uforsørgede Børn under 18 Aar have, naar Enke ikke efterlades. De samme Bestemmelser gælder, naar en Lærerinde eller forhenværende Lærerinde dør som Enke og efterlader sig uforsørgede Børn under 18 Aar, og ogsaa Vinterlærere og Vinterlærerinder har man taget med under Lovforslaget med Hensyntagen til de særlige Forhold, som her er gældende. I § 2 gøres der Rede for de Indtægter, som kommer i Betragtning ved Efter-Indtægts Udbetaling, og det forekommer mig, at man ved Beregningen her har truffet det rigtige. I § 3 gøres der Rede for, hvorledes denne Udredelse af Efter-Indtægt vil være at fordele paa Statskassen og Kommunerne og paa Amtsskolefondene, og heller ikke her har jeg noget at indvende mod det, der foreslaas. Det forekommer mig, at vi meget vel kunde vedtage dette Lovforslag uden Udvalgsbehandling. De samme gode Grunde, der talte for at vedtage det Lovforslag, jeg nævnedes før, taler for Vedtagelsen af dette. Jeg tror, vi ved at vedtage dette Lovforslag vil foretage et humant Skridt, og det er ogsaa rimeligt at vedtage for Lærernes og Lærerindernes

Vedkommende det samme, som vi allerede har vedtaget for andre Tjenestemænd. Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Fremme uden Udvalgsbehandling.

Nøhr: Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder; jeg anbefaler med Glæde paa mit Partis Vegne at vedtage Lovforslaget, som det er. Det er igen en lille Lap paa det sociale Klædebon, og den vil gøre godt paa de Steder, hvor den kommer. Beklageligt synes det mig kun at være, at Lovens Virkninger bliver saa faa og smaa, som de faktisk maa blive, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at de henved 1,000 Lærerenker, vi har her i Landet, som nu sidder med en Indtægt paa nogle faa Hundrede Kroner aarlig, vil og maa faa en bitter Følelse ved, at ogsaa dette lille Lovforslag, som i sin korte Rækkevidde ellers er saa godt, vil gaa deres Dør forbi. Jeg har tidligere fra denne Plads henstillet, om man ikke snart vilde finde det betimeligt ad Lovgivningens Vej at komme disse Lærerenker økonomisk til Hjælp, enten ved en Statshjælp til Forhøjelse af deres Pension eller paa anden Maade. At dette ikke er sket endnu, maa jeg beklage.

Der er ikke i Loven fastsat noget om, hvornaar Loven skal træde i Kraft. Jeg tager deraf Anledning til at opfordre den højtærede Minister til om muligt at give Loven i nogen Grad tilbagevirkende Kraft. Hvis dette var muligt, vilde i alt Fald dens Rækkevidde blive større, og flere Mennesker faa Gavn af den. Man har fra alle Sider, baade fra denne Plads og paa Møder og i Pressen o. s. v., saa tidt erkendt, at Lærerenkerne er overordentlig slet stillede. Man kan sige, at der er en Masse andre Enker, som er lige saa slet stillede, om muligt endnu daarligere, og det er desværre rigtigt, men det vilde gøre mig ondt, om man i Rigsdagskredse vilde fæstne den Opfattelse, at Lærerenkerne ikke har noget som helst Krav paa at rangere højere i social Henseende end blandt de allerfattigste. Jeg synes, Lærerenkerne, altsaa Enker efter Mænd, som i 20—30—40 Aar har udført et Arbejde i det offentlige Tjeneste, som i Almindelighed skattes højt, havde noget Krav paa en særlig Hensyntagen, saa at de ikke skulde være henviste til at være blandt de allerfattigste. Men jeg indser godt, at i Øjeblikket nytter det ikke at fordybe sig videre i dette Spørgsmaal, og det skal jeg derfor heller ikke gøre, men indskrænke mig til paa mit